

1864 være ude af Betragtning ved denne Lejlighed, og endvidere er man bleven enig om, at Spørgsmaalet om at yde en Hædersgave til dem skal bero indtil Aaret 1914. Derefter vil det, det kommer til at dreje sig om ved denne Lov, ikke i økonomisk Henseende være uoverkommeligt. Jeg er derfor med Glæde gaaet med til at indbringe det foreliggende Forslag. Det drejer sig, som jeg har sagt, alene om en livsvarig, aarlig Hædersgave paa 100 Kr. til hver, og det er foreslaaet at tage alle med. Ærede Medlemmer ville erindre fra Jubilæumsgaven i 1898, at det den Gang vakte megen Bitterhed, at der ved Uddelingen skulde skelnes imellem trængende og ikke trængende, da de faa, som den Gang ikke kom til at deltage i Uddelingen og modtage Jubilæumsgaven, følte det om ikke som et økonomisk Tab, saa dog som en Til sidesættelse. Vi have ikke ønsket at gentage dette, og derfor gaar Forslaget ud paa at give til alle, hvad enten de ere trængende eller ikke trængende; vi have ikke gjort nogen som helst Undtagelse, heller ikke med Hensyn til dem, der maatte have lidt Straf. Jeg skal tillade mig at anbefale dette Forslag, der i alt vil medføre en Udgift af 600,000 Kr. aarlig, idet vi nu regne med 6,000 Veteraner. Det er jo, skønt saaledes reduceret, en ikke ringe Udgift, der er Tale om, men efter Naturens Orden vil den i Løbet af faa Aar blive aftagende. De Folk, der er Tale om at yde denne Støtte og Erkendtlighed, ere nu Folk paa omkring 80 Aar, de yngste af dem ere højt oppe i 70'erne, og de ældre ere allerede begyndte paa 80'erne. Det vilde glæde mig, hvis dette høje Ting kunde slutte sig til Forslaget og lade det nyde saa hurtig Fremme, at det kan foreligge vedtaget inden Jul.

Rambusch: Det foreliggende Lovforslag giver jo Udtryk for den Tanke, at Nationen skylder de Mænd, som have bragt det tungeste Offer, nemlig at sætte Livet ind for Fædrelandet, Anerkendelse og Tak. Det er en Tankegang, som jeg oftere ved Forelæggelsen af nogle beslægtede Lovforslag har haft Lejlighed til at støtte her i Tinget, og jeg kan derfor ogsaa give dette Lovforslag min bedste Anbefaling. Særlig skal jeg udtale min Paaskønnelse af, at Forslaget fremtræder som en Hædersgave og ikke som en Understøttelse alene til trængende; thi ved at skulle undersøge, paa hvilket Punkt Trangen holder op, og paa hvilket Punkt vedkommende er saa godt stillet, at han ikke kan tages med,

kommer man ind paa meget pinlige Spørgsmaal. Ganske særlig betoner jeg dette af Hensyn til mange afskedigede Befalingsmænd, som falde ind under dette Forslag. De fleste af dem, ikke alene blandt Underklasserne, men ogsaa blandt de gamle afskedigede Officerer, ere saaledes stillede, at de ville sætte Pris paa en saadan Hædersgave som denne og saa smaat stillede, at Gaven ogsaa pekuniært set ingeni lunde vil være uden Betydning, medens paa den anden Side de allerfleste af dem ikke vilde inlade sig paa at søge den som en Understøttelse for trængende eller paa at godtgøre deres Trang. Den Forskel, der har været Tale om at gøre, ved kun at bevilge en Gave til trængende og ikke til andre, vilde være egnet til at udelukke den allerstørste Del af de afskedigede Befalingsmænd, men den vilde desuden staa i grel Modsetning til, hvad man gør i andre Lande, hvor man som oftest viser ganske særlig Anerkendelse overfor Befalingsmændene. Det er jo i andre Lande Skik at bevilge store Dotationer til Overlederne, som dog maa anses for pekuniært at være de mindst trængende. Jeg skal derfor kun anbefale Forslaget paa det bedste.

Jeg vil dog gerne rette et Spørgsmaal om en Ting, som jeg savner i Lovforslaget, nemlig en Bestemmelse om, fra hvilket Tidspunkt det træder i Kraft. Hvis det bliver vedtaget i dette Aar, kunde der være Spørgsmaal om at lade det gælde allerede for 1906, hvad jeg vilde anse for særdeles heldigt. Hvis Lovforslaget, som man maa haabe, kan være helt og holdent færdigt fra Rigsdagen og approberet inden Nytaar, vilde denne Udbetaling kunne tilkomme de paagældende allerede for 1906, og naar de saa igen kunne faa Gaven for 1907, vilde de muligvis allerede til Nytaar kunne faa Beløbet udbetalt for 2 Aar. Man vilde være saa meget mere berettiget til at fortolke Loven saaledes, som man derved vilde være fuldstændig i Overensstemmelse med den Fortolkning, der blev gjort gældende, da vi bevilgede forhøjede Diæter til os selv, og det forekommer mig, at man ikke skulde være mindre liberal overfor Veteranerne, end man er overfor sig selv. Jeg vil altsaa bede den højtærede Minister besvare dette Spørgsmaal.

Madsen-Mygdal: Ogsaa jeg vil udtale min Glæde over det foreliggende Forslag. Det er jo Frugten af et Andragende, som indkom i Fjor, saaledes som den højtærede Finansminister har gjort Rede for. Særlig glæder det mig, at dette Forslag er